

Οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπίσης,
 Εἶνε κοινὰ τὰ δάκρυα,
 Κοινὸς ὁ σπαραγμός.
 Οὐδ' ἡ θρησκεία ὠφελεῖ
 Οὐδ' ἡ φιλοσοφία
 Ὅταν ἐκ τῆς ἀγκάλης τοῦ
 Ἐν ὧρα ἀπαισίᾳ
 Στερεῖται τοῦ φιλάτου τοῦ
 Ταλαίπωρος πατῆρος.
 Καὶ ὅπου ἄλλοι' ἐβλεπε
 Τὸ πῦρ τῆς εὐφύτης,
 Τὴν χάριν, τὸ μειδίαμα,
 Τὰ ῥόδα τῆς δειλίας,
 Τῆς Ἡθῆς τὴν ἀφέλειαν
 Τοῦ βλέμματος τοῦ πῦρ
 Ἐκεῖ νὰ βλέπῃ τὴν φρικτὴν
 Σημαίναν τοῦ θανάτου
 Τὸ ὄνομα ἄνευ βλέμματος,
 Καὶ ἄνευ μικροτάτου
 Τὰ χεῖλη μειδιάματος,
 Τὰς παροιὰς διαυγῆς,
 Φεῦ! πλήρης ἠκολούθησεν
 Ἐλπίδων οὐρανίων
 Τὸν εὐτυχῇ πατέρα του,
 Τὸ εὐτυχὲς παιδίον
 Εἰς τῶν Μουσῶν τὸ ἔδαφος
 Τὴν γῆν τῆς Ἀθηνᾶς.
 Διψῶν παιδείας νάματα
 Ὁ τάλας νεανίας
 Εἰς τὴν πηγὴν προσέδραμε
 Νὰ πῖν τῆς παιδείας,
 Πλὴν φεῦ! ἐκεῖ ἐνέδρευε
 Τῆς Μοίρας ἡ ὀργή.
 Καὶ τρομερὰ ἀντήχησε
 Φρικτὴ βοή θανάτου.
 Ἡ ἔλαφος ἐκ τραύματος
 Σφαδάζει ἀνιάτου,
 Οὐδ' ἱατροὶ τὴν σῶζουσιν,
 Οὐδὲ πατὴρ στοργή.
 Ἐπεσε κάτω, ἔπεσεν
 Τῆς ἀρετῆς τὰ ἄνθη
 Τὸ δένδρον λαίλαψ ἐξόψε,
 Τὸ δένδρον ἐμαράνθη
 Εἰς τὴν ὠραιοτέραν του
 Κατέπεσεν αὐγὴν.
 Εἰς τὴν σιγὴν τοῦ μνήματος
 Ὑπὸ σκιὰν ἰτέας
 Ἐν ἄνθος τῆς Ἑλληνικῆς

Κοιμᾶται νεολαίας,
 Εἰς ξένον καινοτάφιον,
 Εἰς ἄλλοτρίαν γῆν.
 Δὲν ἔκλαυσε τὸ λείψανον
 Ἡ μητρικὴ ἀγάπη,
 Τοῦ νυμφικοῦ στεφάνου τοῦ
 Τὸ ῥόδον δὲν ἐδράπη
 Εἰς τοὺς πατρώους κήπους τοῦ
 Ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.
 Μόνῃ ἐγγὺς του ἔμεινε
 Τὸν ἐραστὴν θρηνοῦσα
 Ἡ ἀρετὴ λυσίκομος
 Καὶ μελανοφοροῦσα.
 Μόνῃ αὐτὴν δὲν ἐξέριψεν
 Ὁ ἐπελθὼν τυφῶν.

Ἐρ' Ἀθήραι τὴν 14 Ἀπριλίου 1865.

Π. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΑΙΟΥ.

Τῷ φίλῳ Θ. Ν. Φ.

Γαληνιά ὁ οὐρανός, ἡ θάλασσα εὐδία
 Καλύπτει ἀπὸ ἁπειρά καὶ παρμεγέθη πλοῖα.
 Ὁ Σύμπας κόσμος ἀνυμνεῖ ἐπὶ τῆς ὑψηλίου
 Τὴν Πρώτην τοῦ Μαΐου.
 Ἡ φύσις ἅπαντα εὐθὺς ἐκ νέου ἀναθάλλει
 Τὰ δάση περιβάλλονται μὲ νέα πάλιν κάλλη
 Ἵμνει ἐκεῖ ἡ χελιδὼν εἰς κλάδον δεινδρυλλίου
 Τὴν Πρώτην τοῦ Μαΐου.
 Σ' τὰς ὑπωρεῖας ἱμηττοῦ νεήλυδες ὑμνοῦσιν
 Εἰς κώμους, εἰς συμπόσια ὡς κύκνοι κελαδοῦσιν
 Ὡς κελαδεῖ ἡ ἀηδὼν ἐπὶ λεπτοῦ κλωνίου
 Τὴν Πρώτην τοῦ Μαΐου.
 Τὰ δένδρα θάλλον βεσημεδὼν αἱ ὤραι μειδιῶσιν
 Ἡ φύσις ὅλη χαίρεται, κ' οἱ ἔρωτες πατῶσιν.
 Ἵμνει νεᾶνις ποταμοῦ ὁ τὴν ὀχθὴν ἰλισσεῖο
 Τὴν Πρώτην τοῦ Μαΐου.
 «Μὲ ῥόδα ἅπαντες ὑμεῖς ὡ νεοὶ στολισθῆτε
 «Εἰς ἐξοχὰς ὀρμήσατε τὸν Ζήφυρον γευθῆτε
 «Κρεμάσατ' εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν κλώνον ἀνθυλλίου.
 Τὴν Πρώτην τοῦ Μαΐου.
 «Σεῖς ἄνθη συναθροίσατε, νεάνιδες, εὐώδη
 «Στεφάνους σχηματίσατε ἐκλέγουσκι ῥοῶδη
 «Ὅπως ἀμέλγει χρυσάλλις τὸ μέλι τοῦ λειρίου
 τὴν Πρώτην τοῦ Μαΐου.»

Ι. Γ. ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗΣ.